

РЕШЕНИЕ

№ 3636

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **11** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Ю. И. К., чрез адв. В. П. от САК срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ ЗДвП № 3448/04.12.2021 г., издадена от мл. инспектор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

В жалбата се поддържа, че заповедта е издадена при съществено нарушение на процесуалните правила и при липса на пълно и всестранно обсъждане на фактите. Сочи се, че описанието на нарушението не е разбираемо и прецизно. Иска се отмяна на заповедта. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван.

Ответникът по жалбата – Ж. Й. Й. – младши инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР е представляван от юриск. Х., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не се ангажира със становище по делото.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателя е наложена

принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане. Със заповедта е отнето свидетелство за управление на МПС №[ЕИК]. Заповедта е връчена на 04.12.2021 г. лично на жалбоподателя.

В заповедта е посочено, че съгласно АУАН № 481898, на 04.12.2021 г. в 03:35 часа жалбоподателят е управлявал л.а. Л. Р. Д., с рег. [рег.номер на МПС], собственост на И. Ц. Н., в [населено място] по бул. Т. К., с посока на движение от бул. България към ул. Златните мостове, под въздействието на алкохол. Същият е бил изпробван с техническо средство Дрегер 7510 с фабр. № ARNA-0137, като уредът отчел 1.19 промила алкохол в издишания въздух. На жалбоподателя е бил издаден талон за медицинско изследване № 086675 за УМБАЛ Св. А..

С процесната заповед е отнето временно свидетелството за управление на МПС на водача, до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. /л. 20/ подписана за Министъра на вътрешните работи, са определени да осъществяват контрол по ЗДвП ГД „Национална полиция“; ГД „Гранична полиция“ – в района на аерогарите и областните дирекции на МВР и СДВР. Със Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР са определени лицата, които да прилагат с мотивирана заповед ПАМ по ЗДвП, като в т. 1.1 са посочени полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР от отдел "Пътна полиция" при СДВР. Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност. Спазена е законоустановената форма, като е налице посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ. Заповедта е мотивирана с конкретни прояви на адресата ѝ, описани по разбираем начин, като са налице юридическите факти, обуславящи издаването на заповедта. Съдът намира, че при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на лицето, поради което възражението за наличието на такива се приема за неоснователно.

Както беше посочено, разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в изискуемата форма и със съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ, поради което не са налице пороци, водещи до нищожност на процесната заповед. Заповедта е мотивирана с конкретни прояви на лице, водач на МПС, установени с писмени доказателства, съдържащи се в приетата по делото административна преписка. Органът е посочил фактическите обстоятелства, които съставляват основание по закон за издаването на заповедта и е цитирал относимата правна уредба. Актът за прилагане на ПАМ съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, в съвместие с чл. 59, ал. 2 АПК. Изложени са фактическите и правни основания за издаването на ПАМ, като както беше посочено по-горе, същата е мотивирана с конкретни прояви на лицето-водач на МПС. Неоснователни са възраженията, касаещи съдържанието на АУАН, тъй като видно от приложения препис са посочени нарушените разпоредби, а въпросът за неговата законосъобразност не е предмет на настоящото производство. Следва да се посочи, че съставеният АУАН е част от административната преписка, поради което дори да има някакъв пропуск в обстоятелствената част на ЗПАМ, то същия е преодолян чрез представянето на административната преписка. Следва да се отбележи приетото в Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС, че „мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните по чл. 28, ал. 1 З., в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта“. Конкретната фактическа обстановка подробно е изложена в приложения АУАН и изготвената докладна записка, същите са приложени в административната преписка, а издателя на ЗПАМ се е позовал на тях. Ето защо съдът намира, че при издаване на ЗПАМ не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, обуславящи отмяната на оспорената заповед на формално основание.

Съгласно нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП принудителната административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство се прилага по отношение на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца, а при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

В случая посочените в нормата материалноправни предпоставки за прилагане на мярката са били налице. По делото безспорно се установи, че на 04.12.2021 г. в 03:35 часа жалбоподателят е управлявал л.а. Л. Р. Д., с рег. [рег.номер на МПС], собственост на И. Ц. Н., в [населено място] по бул. Т. К., с посока на движение от бул.

България към ул. Златните мостове, под въздействието на алкохол. Същият е бил изпробван с техническо средство Дрегер 7510 с фабр. № ARNA-0137, като уредът отчел 1.19 промила алкохол в издишания въздух. Налице е фактическият състав, при който органите на Отдел “ПП”, в условията на обвързана компетентност са длъжни да приложат съответната принудителна административна мярка.

Неоснователно се твърди в жалбата, че описанието на нарушението е неразбираемо. Видно е от текста на АУАН, че нарушената разпоредба е чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 ЗДвП, докато основанието за налагане на ЗППАМ е чл. 171, т. 1, б. „б“ от с.з.

Оспорената заповед е в съответствие и с целта на закона, а именно, този вид ПАМ се прилага за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. С отнемане на свидетелството за управление на МПС жалбоподателят фактически ще бъде лишен от правото да управлява моторно превозно средство, до решаване на въпроса за отговорността му.

Спазени са материалните и процесуалните изисквания за законосъобразността на ЗППАМ, поради което съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

От ответника са претендирани разноски, поради което такива следва да му е присъдят в минимален размер от 100лв ,на основание чл. 143 от АПК, вр. чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл.144 от АПК.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София – град, II-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването Ю. И. К., чрез адв. В. П. от САК срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ ЗДвП № 3448/04.12.2021 г., издадена от мл. инспектор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА Ю. И. К. да заплати по сметка на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: